

CURIERUL MISSIONAR

CÂT DE FRUMOASE SUNT PICIOARELE

CELOR CE BINEVESTESC CELE BUNE

Anul XIII.

CELOR CE BINEVESTESC PACE.

No. 8.

Ziua Educației

5 August 1933.

PROGRAM

Dimineața

După masă

1. Deschidere cu cântare, rugăciune, și cor
2. „Pregătire pentru o mare însărcinare” de Steen Rasmussen
3. „După zece ani de școală misionară” de P. P. Paulini
4. Principii și ținte de atins în lucrarea de educație.
5. Închidere cu cântare, rugăciune și cor.

1. Deschidere cu cântare, rugăciune, și cor
2. Spre Triumf — Lectură
3. Cursuri pentru slujbași — Lectură
4. Ce a făcut școala pentru mine — mărturisiri.
5. Închidere cu cântare, rugăciune și cor.

Notă.— Pentru Predicatorii, Misionarii și Presbiterii Comunităților A. Z. S.

Iubiți frați! Odată pe an se ține Ziua Educației. Vă rugăm să-i dați toată atenția. Educație înseamnă mântuire. Stăruii deci asupra acestui lucru. Vă venim în ajutor cu material publicat în cuprinsul acestei reviste. Folosiți-l cât mai cu plan. Anunțați cel puțin cu o săptămână mai înainte acest program și invitați pe toți membrii Comunității să ia parte. Faceți ca această zi să fie o serbare a Comunității. Se împlinesc acum zece ani de când Institutul Biblic lucrează pentru binele Comunităților noastre. Mulți tineri au găsit în această școală pe Mântuitorul lor, și mulți s'au pregătit pentru a fi de mai mare folos în via Domnului. Să mulțumim bunului Dumnezeu pentru acest lucru, dar să dăm concursul ca această lucrare să meargă mai departe.

În programul de dimineață la punctul patru, urmează să fie o cuvântare din partea unei persoane rânduită de comitetul Comunității. Cu această oca-

zie se vor da îndemnuri ca părinții să-și trimeată copiii la școala noastră misionară, se vor face rugăciuni pentru prosperitatea acestui Institut și se va aduna și o colectă pentru Fondul de Educație. Din acest fond urmează să fie ajutați tineri merițoși dar lipsiți de mijloace pe cari îi va recomanda Conferința. Cei cari n'au copii poate vor găsi de cuviință să arate iubirea lor față de copii dând cu ocazia aceasta un dar mai mare.

Luați seama la cele prezentate sub punctul trei după amiază. La punctul patru avem câteva declarații ale elevilor Institutului Biblic. Dacă între cei cari se află de față la adunare aveți și persoane cari au fost ca elevi la școala noastră, este bine să li se dea ocazia să spună și ei câteva cuvinte.

Dacă aveți de cerut informațiuni într'o privință oarecare vă stăm la dispoziție. Pentru aceia cari vor să vină la Institutul Biblic ca elevi vă stăm la dispoziție ca să vă trimitem informațiunile dorite.

Cu creștinească iubire, *D. Florea*

Pregătire pentru o mare însărcinare

Cea mai mare ocazie de a lucra ce s'a dat omului vreodată este aceea de a avea parte de răspundere la vestirea ultimei solii în lumea aceasta. Posturile în cari sunt onoruri și câști-

guri lumești sunt fără de valoare în comparație cu posibilitatea de a fi conlucrător cu Hristos la lucrarea cea mai însemnată care a fost vreodată încredințată omului.

Pentru ca cineva să poată fi un lucrător cu succes pentru Domnul trebuie să aibă o pregătire specială. De aceea noi ca denominațiune socotim că e de mare nevoie ca tinerii și copiii noștri să fie învățați în anumite școli. Lumea face educația unor anumiți oameni ca să devie foarte pricepuți când este vorba de știință, comerț, industrie și agronomie. Nu ar trebui ca noi să avem și mai multă râvnă când este vorba de a pregăti pe tinerii noștri pentru cea mai minunată știință, știința mântuirii sufletelor?

CEA MAI DE SEAMA INSTITUȚIE CULTURALA

Dacă s'ar face întrebarea care este cea mai de seamă instituție de învățământ într'o țară oarecare, de sigur că s'ar spune că acest privilegiu îl are cutare sau cutare universitate. Deși Sorbona din Paris, Universitățile din Oxford și Heidelberg, sau Universitatea Harvard sunt socotite ca fiind cele mai renumite centre de învățatură din lume, familia rămâne totuși cea mai de seamă instituție culturală de pe pământ.

Dumnezeu a hotărît ca familia să fie cea dintâi școală; lucrul acesta este și astăzi așa și va fi totdeauna la fel. Să cercetăm câteva clipe caracteristicile cari fac din cămin o școală:

1. În raport cu numărul profesorilor, numărul elevilor este mic, așa că e posibil să se dea fiecărui copil atenția personală cuvenită.

2. Elevii se deosebesc în vârstă, așa că aceasta este o ocazie și o încurajare pentru copii să conlucreze la învățarea celor mai tineri.

3. Elevii sunt împreună cu profesorii lor o mare parte din zi. Afară de aceasta învățatura se transmite prin practică și nu prin teorie sau cărți.

4. Planul de învățatură are mai multe fețe deoarece cuprinde atât nevoile corporale, cât și pe cele sociale, sufletești și spirituale.

5. Spiritul care domnește în această școală este iubirea, care este temeliea unei adevărate conduceri, disciplinări, și învățaturi.

Dacă toți membrii familiei colaborează după aceste principii, școala din familie are deplin succes. Într'o anumită privință cei cari fac parte din familie sunt și elevi și profesori. Deși părinții sunt profesorii principali, un om cu experiență știe că profesorii învață mai mult decât elevii.

Dar ce învățatură trebuie să se predea în familie, și ce trebuie să învețe membrii ei? Vom aminti pe scurt câteva din lecțiile prețioase cari trebuie să fie predate, primite și trăite în această școală și anume: Ascultarea, respectul, politeța, nobleța, munca din toată inima, cultivarea învățaturii, bucuria, curajul, prețuirea altora, stăpânirea de sine, etc. Altarul familiar ar trebui să fie centrul învățaturii religioase

din familie. Sabatul trebuie să fie făcut o zi de binecuvântare, de bucurie și fericire. Intreaga familie trebuie să fie umplută de o iubire care niciodată nu încetează și care mereu se manifestează, revărsându-se asupra Comunității și vecinătății.

Urmează un scurt citat din cartea „Educația“, în care se atrage atenția în chip deosebit la însemnătatea ce educația are în familie: „Educația nu va fi în stare să facă ceea ce ar trebui și ar fi în stare să facă, până când nu se va recunoaște în chip desăvârșit ce însemnătate are lucrarea părinților și ei înșiși să primească învățatură pentru a îndeplini lucrarea lor plină de răspunderi“. *Educația.*

Familiiile noastre poartă nu numai răspunderea de a mântui pe copiii noștri, oricât de însemnat ar fi lucrul acesta, ci ele, prin copiii și tinerii lor cari și-au predat inima și viața lui Hristos, trebuie să ducă mai departe lucrarea lui Dumnezeu.

ALTE MIJLOACE DE EDUCAȚIE

Deși familia este cel mai mare centru cultural din lume, totuși trebuie să folosim fiecare mijloc pe care ni-l oferă Comunitatea, pentru a mântui și a desvolta pe fiecare copil și tânăr din mijlocul nostru. Sunt multe motivele pentru cari copiii și tinerii nu pot primi învățatură deplină în hotarele familiei. Faptul că tatăl trebuie să lucreze pentru întreținerea familiei, îl ține departe de familie o mare parte din zi. Mama fiind ocupată cu lucrurile casnice, cari niciodată nu se mai termină, nu poate găsi în fiecare zi câteva ceasuri în cari să învețe pe copiii ei, lucru pe care l-ar face cu mare bucurie. Dar prin ajutorul școlii de Sabat, al Comunității și al Cercului Tinerimii se poate face foarte mult pentru a ajuta pe copiii Adventiștilor de Ziua Șaptea, pentru a-i păstra, a-i desvolta și a le găsi un loc în lucrare.

În vremurile acestea de dezvoltare a științei și învățaturii, un tânăr se simte împiedecat de a rezolva bine problemele vieții dacă duce lipsă de învățatură. Aceasta se potrivește nu numai pentru ocupațiile profane, dar și noi ca biserica a lui Dumnezeu și ca rămășița a poporului sfânt simțim aceeași lipsă de bărbați și femei cu o mai bună educație, pentru ca să ducă cu deplină putere până la marginile pământului întreita solie îngerească.

Un alt citat din Spiritul Profeției sună în felul acesta: „Dumnezeu nu dorește ca noi să dăm înapoi în cele ale educației. Școlile noastre misionare precum și celelalte școli de educație superioară ar trebui să fie la cel mai înalt nivel al celui mai distins fel de educație. Dacă noi nu avem școli pentru tineretul nostru, va fi nevoie ca ei să meargă la alte seminarii și școli și vor fi supuși la influența celor necre-

INȘTIINȚARE :

către toate Comunitățile Conf. Muntenia de Est

Cu multă bucurie aducem pe această cale la cunoștința tuturor iubiților noștri frați și surori în Domnul, membrii Comunităților din Conferința Muntenia de Est, cum și tuturor prietenilor adevăraților, că anul acesta, conferința anuală din toamnă, se va ține la Ploești, în zilele dela 24—27 August 1933.

Este un privilegiu deosebit pentru orișicine, de a lua parte la acele solemne adunări ce se vor ține în acele zile.

De aceea, *invităm călduros și stăruitor* pe toți membrii noștri, cât și pe toți cei doritori, să vină la Ploești într'un număr cât mai mare, îndemnați de o adevărată foame și sete sufletească.

Sperând, că voi avea bucuria să revăd și să salut cordial pe cât mai mulți dintre frații și prietenii noștri cu ocazia Conferinței dela Ploești, rămân cu iubire creștinească,

În numele Conferinței Muntenia de Est,

Al Dvs. frate în Domnul,

David M. Făurescu

către toate Comunitățile Conf. Muntenia de Vest

Aducem la cunoștința tuturor membrilor noștri, că Adunarea generală a Conferinței Muntenia Vest, va avea loc anul acesta în București, dela 31 August până la 3 Septembrie 1933.

La această Adunare generală, Comunitățile sunt rugate să trimeată delegați și anume: unul pentru Comunitate și câte unul pentru fiecare zece membri.

Delegații trebuie aleși din vreme și numele lor comunicat cât de curând la sediul Conferinței Muntenia Vest din București, pe adresa: R. C. Pleșea, strada Popa Tatu No. 38. Fiecare delegat, va veni pe speșele sale proprii și numai în caz din lipsă de

mijloace, speșele delegaților vor fi suportate de Comunitate.

Afară de delegații Comunităților, toți ceilalți membri doritori de a lua parte la această adunare generală sunt bineveniți și chiar invitați să ia parte, însă pe speșele lor. Cei cari vor veni la această adunare a Conferinței, din motive de prevedere, sunt rugați să-și aducă pături de învelit.

Având în vedere greutățile găzduirii, este de dorit, ca Presbiterii Comunităților respective, să binevoiască a comunica exact, numărul și numele persoanelor cari doresc să participe, spre a putea lua din vreme măsuri de găzduire.

Conferința va începe Joi 31 August 1933 la orele 8 dimineața, în sala din strada Labirint 116.

Constantin Popescu

București 6 Iulie, 1933.

către toate Comunitățile Conf. Moldova de Sud

Cu plăcere anunțăm pe iubiții noștri frați și surori din Conferința Moldova de Sud cât și pe oricine care are bunăvoință să ne bucurăm la Conferința anuală ce se va ține în Focșani str. Nicolae Săveanu No. 10, în zilele dela 14—17 Septembrie 1933.

Sperăm că și de data aceasta bunul Dumnezeu care ne-a călăuzit până în prezent și ne-a ajutat să trecem cu bine prin toate greutățile vremurilor de azi, ne va ajuta și în viitor descoperindu-și brațul Său Atotputernic în mijlocul nostru și de data aceasta.

Rugăm pe fiecare să facă tot ce le stă prin putință și să nu lipsească, având de data aceasta în mijlocul nostru pe reprezentanții Diviziunii Europene de Sud.

În speranță că ne vom întâlni aci cât mai mulți, rămân al D-voastră frate iubitor,

Președinte, *C. Florescu.*

dincioși. Cea mai înaltă educație cuprinde în sine cunoașterea Cuvântului lui Dumnezeu și se exprimă astfel în cuvinte: „Ca să Te cunoască pe Tine, singurul Dumnezeu adevărat, și pe acela pe care Tu L-ai trimis, pe Isus Hristos”. Treapta cea mai înaltă de educație este aceea, care ne dă o astfel de cunoștință și astfel de ascultare, încât se poate ajunge la cea mai distinsă dezvoltare a caracterului iar sufletul este pregătit pentru o astfel de viață, încât este bine plăcută lui Dumnezeu“.

Educația dată în școlile noastre nu trebuie să se întindă numai asupra celor sufletești sau spirituale; pentru motivul acesta noi avem pe lângă școlile noastre pământ pentru agricultură, ateliere, și acolo frați și surori în stare de a da tinerilor și tinerelor îndrumări în diferite ramuri ale lucrărilor fizice. Iarăși trebuie să se înțeleagă faptul că școlile noastre nu au de scop numai o educație generală, ci în primul rând urmăresc să desvolte un caracter creștin, să arate cari sunt datoriile pentru viața practică și să îndemne pe tineri la servicii pentru binele altora și chiar să-i conducă la așa ceva.

Poate că școlile noastre nu sunt desăvârșite în toate privințele, și totuși ele sunt cele mai bune școli pentru copiii Adventiștilor de Ziua

Șaptea. Dumnezeu a făgăduit că va mântui pe copiii noștri; să dăm și noi ajutor la aceasta, să realizăm planul lui Dumnezeu, punând pe copiii noștri sub îndrumările unor profesori temători de Dumnezeu, și apoi să lucrăm mână în mână cu conducerea școlii și cu profesorii, pentru a ajunge această țință.

Sperăm că cele trei școli ale noastre din Diviziunea Europei de Sud, să fie vizitate în viitorul an școlar de mai mulți elevi ca mai înainte. Se poate ca părinții și tinerii să fie nevoiți să facă sacrificii și mai mari ca mai înainte, dar sacrificiul va fi vrednic de a fi făcut. Odată cu aceasta facem un apel către predicatorii, slujbașii Comunităților noastre, precum și către părinți să se folosească de cele mai bune mijloace, cari pot ajuta în chip sigur, la dezvoltarea adevăratei educații creștine în familie, Comunitate și școală.

Bunul Dumnezeu să ne ajute în chip deosebit, să facem planurile noastre cu toată râvna și înțelepciunea, pentru a da posibilitate tineretului nostru să fie pregătit de a îndeplini însărcinarea cea mai mare ce au, și anume să vestească Evanghelia lui Hristos la toate neamurile, limbile și popoarele în această generație.

Steen Rasmussen.

După zece ani de școală misionară

Biblia ne amintește că Dumnezeu a creat pe om perfect, dar din cauza păcatului a decăzut, s'a degradat, a degenerat. Planul lui Dumnezeu este de a readuce pe om la starea cea dintâiu. Pentru a ajunge scopului Său ne-a trimis pe Isus Hristos ca model divin, care să ne învețe calea. Evanghelia Lui este sistemul cel mai complet și sigur prin care se poate regenera neamul omenesc. Viața aceasta este o școală în care Dumnezeu vrea să ne pregătească pentru viața eternă. În vederea acestui dar — nemurirea — pe care Tatăl vrea să ni-l dea prin Isus Hristos la revenirea Lui, se cere dela toți cei ce voiesc să-l primească să-și păzească, adică să-și desăvârșească „întreg corpul și sufletul și spiritul fără pată la venirea Domnului nostru Isus Hristos“. 1 Tes. 5, 23.

Ceea ce Evanghelia cere dela un creștin credincios în vederea celei de a doua veniri a Domnului, știința educației care se predă în școlile noastre misionare, cere în vederea scopului vieții noastre terestre; sau mai bine zis ceea ce cere știința dela om în vederea îmbunătățirii și perfecționării rasei omenști. Evanghelia cere dela orice credincios în vederea revenirii în mărire a lui Isus Hristos, adică desăvârșirea metodică a corpului: educația fizică

a sufletului, educația morală a spiritului și educația intelectuală.

Acele făcute intenționat și metodic spre a forma omul sau prin care se dă corpului și spiritului toată perfecțiunea de care sunt capabile, constituie definiția educației.

Scopul educației constă în a face din om tot ceea ce el poate să devină. Științele omenști nu îndrăznesc să precizeze acest ideal, dar Evanghelia lui Hristos descoperă cu curaj mai dinainte gradul de perfecțiune la care dorește Dumnezeu să ne aducă. Cu ocazia tinerii predicei de pe munte, Învățătorul venit din cer a zis: „Voi fiți dar desăvârșiți, după cum și Tatăl vostru cel ceresc este desăvârșit“. Mat. 5, 48. În alte cuvinte ucenicul Domnului Hristos, Apostolul Petru formulează acest ideal în expresia: „După cum Cel care v'a chemat este sfânt, fiți și voi sfinți în toată purtarea voastră“. 1 Pet. 1, 15. Ținta educației, deci a școlii misionare este să ne pregătească pentru o viață desăvârșită. Cei pregătiți în felul acesta în școala misionară sunt chemați la rândul lor să îndeplinească lucrarea de desăvârșire prin Comunități în calitate de pastori și în afară de ele ca predicatori ai Evangheliei, în oameni străini de viața lui Dumnezeu.

S'au împlinit anul acesta 10 ani de când a fost organizată prima noastră școală misionară în corpul clădirii, proprietate a noastră din Focșani. După patru ani localul devenind neîncăpător, Providența ne-a ajutat să cumpărăm proprietatea din Dicosânmartin pe care a fost clădit un local mult mai încăpător. În ultimii ani elanul după educația religioasă devenind din ce în ce mai mare, tinerimea noastră s'a consacrat cu avânt în vederea formării sale

apropiat la chemarea lor la post și atunci lucrarea va propăși cu și mai multă putere.

Adresăm prin aceste cuvinte un apel călduros către toți părinții și către toți membrii doritori de a-și face educația religioasă și științifică în școlile noastre misionare de a nu pregeta ci de a face tot posibilul de a frecventa acest locaș de sfântă pregătire fie pentru desăvârșirea personală fie în vederea desăvârșirii altora. Influența școlilor misionare bine orga-

Cei 22 absolvenți ai celui de al zecelea an școlar.

pentru chemarea pastorală. Și acest al doilea local devenind neîncăpător, conducerea s'a văzut obligată să caute, a procura tineretului dornic de a se educa, o clădire și mai mare și a nume pe aceia din Stupini, lângă Brașov. Spațiul nu ne permite să intrăm în amănuntele istorice ale școlilor noastre dar țin să amintesc totuși că în decursul celor 10 ani strecurați, școala noastră misionară a reușit să formeze o pleiadă de următori ai lui Hristos și purtători ai întreitii solii din care mulți s'au dovedit a fi cu calități și succese ireproșabile. Este adevărat că în timpul din urmă criza mondială ne-a împiedicat să dăm întrebuințarea dorită absolvenților acestei școli misionare, dar aceasta nu constituie un motiv de a renunța la continuarea idealului de a face din om tot ceea ce el poate să devină. Mai curând sau mai târziu, cei cari au absolvit școala misionară vor fi chemați să se înroleze în serviciul Maestrului divin pentru a-și putea îndeplini cu succes menirea. Timpuri mai bune vor contribui probabil într'un viitor

nizate și bine conduse este pentru formarea tineretului nostru aceea ce este influența soarelui pentru dezvoltarea plantelor.

Grăbiți-vă deci a vă procura mijloacele necesare spre a urma cursul noului an școlar care va începe la 1 Octombrie anul curent.

P. P. Paulini

Un botez în mare oficiat de fr. Toma Dobre.

Principii și ținte de atins în lucrarea de educație

La ultima ședință de iarnă a Comitetului Diviziunii s'a studiat de aproape lucrarea de educație care se face în întreg cuprinsul Diviziunii noastre. Cu ocazia aceasta au fost cristalizate și acceptate cu unanimitate de comitet următoarele principii și ținte de atins în lucrarea de educație:

Deoarece, Școlile noastre au fost organizate pentru scopul hotărît de a da o educație creștină armonioasă tineretului nostru ca în felul acesta ei să devină bărbați și femei care nu pot fi „nici cumpărați, nici vânduți“, care sunt gata să exercite în familia, Comunitatea și mediul lor înconjurător o influență morală și spirituală, și cari sunt dispuși să fie gata oricând pentru a răspunde la chemarea lui Dumnezeu de a face lucrare misionară atât în patrie cât și în locuri depărtate.

Exprimăm, în calitate de conducători încărcați de răspundere în lucrarea lui Dumnezeu, următoarele principii fundamentale pentru lucrarea noastră de educație:

1. Noi credem că planul lui Dumnezeu în ceea ce privește educația este tot atât de cuprinzător ca și lucrarea de evanghelizare și îmbrățișază în primul rând toată învățătura ce se poate da în familie prin părinți consacrați creștini și în al doilea rând educația elementară și superioară în școlile Comunităților locale precum și în școlile misionare mai înaintate.

2. Noi credem că în școlile noastre trebuie să se păstreze și să se crească un puternic spirit misionar și de aceea n'ar trebui să aducem acolo învățături de acelea cari în vreun fel oarecare să slăbească râvna pe care Cerul o dă tineretului, sau să atragă atenția tineretului nostru la alte lucruri cașicum acelea ar fi ținta cea mai de seamă a învățăturii, ca de pildă să dea examen la ștat. Dacă s'ar simți nevoia

ca unii să facă studii speciale, încurajarea de a face lucrul acesta trebuie să li se dea după matură chibzuință și cercetare a scopurilor urmărite nu numai de persoana în cauză, dar și de părinții și de câmpul de unde persoana aceea provine.

3. Noi credem că Biblia trebuie să fie temelia spirituală pe care să se clădească orice încercare de a da învățatură, și că toate lecțiile cari se învață la școală trebuie să fie întemeiate pe ea, făcând astfel un singur tot spiritual desăvârșit.

4. Noi credem că adevăratul model de educație creștină cere ca elevii din școlile noastre să împletească educația intelectuală și morală cu lucrul fizic. În programul de învățatură trebuie să fie puse câteva ore în fiecare zi în care elevul să lucreze și astfel să se deprindă cu datoriile vieții practice.

5. Noi credem că mare parte din cele mai alee și mai dăinuioare învățături se câștigă în afară de sala de clasă, din lucrarea misionară activă și din legăturile și influența personală a profesorilor față de elevi.

6. Noi credem că școlile noastre nu trebuie să fie privite numai ca niște locașuri de învățatură, dar și ca niște cetăți de scăpare pentru copiii și tinerii noștri. De aceea noi suntem datori să le ferim de legăturile și influențele lumii în cea mai mare măsură posibilă, și să le modelăm după chipul dat acestei denominațiuni cu atâta bunătate de Dumnezeu.

7. Noi credem că programul de educație dat de Dumnezeu, chiar și în vremurile aceste de depresiune, turburare și nesiguranță, poate fi și îndeplinit și poate de asemenea să aducă rezultatele cele mai rodnice și mai dăinuioare, dacă ne vom ține de acest program cu inima plină de curaj și ascultare deplină.

SPRE TRIUMF

„Cel ce va birui, va moșteni aceste lucruri“.

Apoc. 21, 7.

Dacă o luptă este începută, oricare din părțile adverse speră să o câștige. Înțeleptul zice: „Prin multă plănuire se câștigă bătălia, și prin mulțimea sfaturilor se câștigă biruința“. Prov. 26, 6.

Vieața creștinului este o vieață de continuă luptă; cu sine însuși, cu convoiul său de imperfecțiuni; cu păcatul, care ne înfășoară așa de lesne, cu lumea și cu puterea grozavă a demonilor, îngerii pervertiți și angajați conștient în săvârșirea răului.

Aveni nevoie de biruință. Din moment ce

ne-am avântat în luptă, tindem cu toată seriozitatea spre biruință. Dar, ca în orice luptă, se cere și aci o minuțioasă întocmire a planurilor și o conștiincioasă aplicare a lor, cu atât mai mult, cu cât nu avem de luptat împotriva cărnii și sângelui.

Ziua, pentru un creștin, este o durată de luptă aprigă; noaptea poate fi considerată ca un armistițiu.

Problema biruinții a preocupat foarte mult pe elevii clasei a VI-a de lucrare biblică a anului 1932—1933, și după mai multe zile de studiu

serios și după multă consfătuire, au ajuns să stabilească, pe temeiul celor scrise în „Calea către Hristos, următorul

PROGRAM

zilnic, care trebuie să fie realizat de fiecare creștin dornic de a deveni biruitor.

I. Dimineața

1. La deșteptare. Fă o scurtă rugăciune de consacrare.

2. Înaintea oricărei lucrări: a) Studiază Biblia și Mărturiile. b) Cugetă la Dumnezeu. c) Roagă-te.

II. Peste zi.

1. Păstrează-ți gândul numai la Dumnezeu.

2. Păstrează-ți conștiința curată.

3. Judecă bine înainte de a vorbi sau a face ceva.

4. Cultivă bucuria în Domnul, blândețea, umilința, dorința de dreptate, mila, pacea, răbdarea, încrederea în conducerea divină.

5. Urăște păcatul, — iubește pe păcătos.

6. Să nu apună soarele peste întărâtarea ta.

7. Biruește răul prin bine.

Lucrări fizice:

1. Ochii tăi să ia aminte la căile Domnului.

2. Urechile tale să asculte sfaturile Lui.

3. Gura ta să vestească lauda Domnului.

4. Tot binele ce-ți vine la îndemână, fă-l cu toată puterea ta.

5. Picioarele tale să calce pe urmele Domnului.

6. Indreaptă și pe alții la Hristos.

7. Trăește după legile sănătății.

III. Seara.

1. Cercetează dacă ai trăit după regulile de mai sus; săvârșește cât mai mult din cele ce ai trecut cu vederea.

2. Studiază din Scriptură și adu rugăciunile tale de mulțumire înainte de a trece la odihnă.

***

Pentru o mai clară înțelegere a programului de față, ne vom strădui să dăm o scurtă explicație asupra fiecărui punct.

I. Dimineața.

1. Cineva a zis: „Dacă vrei să ai o bună reușită în viață, în fiecare dimineață, primul pas să-l faci pe genunchi“. Corpul nostru este supus păcatului și este din fire neputincios. Domnul însuș a zis: „Fără Mine nu puteți face nimic“; și în altă parte zice: „Chiamă-Mă în ziua nevoiei și Eu te voi izbăvi, iar tu Mă vei preamări“. Fiecare zi este zi de nevoie și luptă și în fiecare zi avem nevoie de Domnul.

2. a) După cum trupul are nevoie de hrană pentru ca să fie tare, tot astfel și sufletul. „Nu numai cu pâine va trăi omul ci cu orice cuvânt ce iese din gura lui Dumnezeu“. Cuvântul lui

Dumnezeu, revelat prin Sf. Scripturi și prin Spiritul Profeției este o hrană întăritoare pentru sufletul nostru. Hránindu-ne în fiecare dimineață din acest Cuvânt, vom dobândi tăria necesară biruinții.

b) Omul este influențat de ceea ce cugetă. Dacă faci din Dumnezeu centrul cugetărilor tale, vei fi influențat și condus de El pe calea biruinții. Bunătatea lui Dumnezeu, înțelepciunea Sa cea de multe feluri, iubirea Lui nemărginită față de noi oamenii păcătoși, puterea Lui creatoare sunt subiecte vaste care vor forma obiectul cugetării noastre în toată veșnicia și la cari trebuie să cugetăm în fiecare dimineață pentru a ne da seama de ajutorul cel puternic pe care Il avem în luptele noastre.

c) Rugăciunea este respirația sufletului. După cum corpul are nevoie de aer, tot astfel și sufletul are nevoie de Spirit Sfânt. Domnul a zis: „Tatăl vostru cel ceresc va da Spiritul Sfânt celor ce cer dela Dânsul“. Spiritul Sfânt mijlocește pentru noi cu suspinuri de nespuse pentru ca să ne ajute în străduințele noastre de a câștiga biruința.

II. Peste zi.

1. Dacă ne-am gândi la Dumnezeu numai de câte ori vedem dovezile purtării Sale de grijă, atunci am cugeta mereu la El și am simți o mare plăcere, să vorbim despre Dânsul și să-L preamărim. „Calea către Hristos“. p. 126.

2. Fii credincios în toate lucrurile cari îți sunt încredințate să le săvârșești, pentru a păstra conștiința curată. Dacă conștiința nu te învinuiește, ai îndrăzneală să te prezinți înaintea lui Dumnezeu, și ai curaj în lupta vieții.

3. Nu vorbi și nu face nici o lucrare până nu ești convins că Dumnezeu poate aproba cuvintele și faptele tale.

4. a) Apostolul Pavel spune: „Bucurați-vă în Domnul totdeauna“. Bucuria dă avânt în luptă spre biruință.

b) Blândețea, umilința, dorința de dreptate, mila, pacea, răbdarea, încrederea în conducerea Tatălui, au fost însușirile în virtutea cărora a învins Isus și cari trebuie să caracterizeze pe fiecare urmaș al Său, dornic de biruință.

5. Păcătosul și păcatul sunt două lucruri cu totul diferite. Păcătosul este un om făcut după chipul și asemănarea lui Dumnezeu, pe care Dumnezeu l-a iubit și a dat pe Fiul Său pentru el; iar păcatul este de origine satanică, și Dumnezeu îl urăște mult și îl va desființa. Fă această dreaptă deosebire între păcat și păcătos și procedeză la fel ca Tatăl ceresc.

6. Dacă așteptăm ca rugăciunile noastre să fie auzite, trebuie să iertăm și noi altora ceea ce ne-au greșit, înainte de a aduce lui Dumnezeu sacrificiul de mulțumire de seară.

7. Dacă va fi flămânzit vrăjmașul tău, dă-i să mănânce, dacă îi este sete, dă-i să bea; căci făcând astfel, vei pune cărbuni aprinși pe capul său. Rom. 12, 20. Aceasta este calea prin care este învins răul.

Lucrări fizice.

1—5. Organele corpului nostru sunt daruri primite dela Dumnezeu și trebuie să fie predate în serviciul Său. Un organ nepredat în serviciul lui Dumnezeu, este un organ de sminteață. Despre un asemenea organ Isus zice că este mai bine să-l tai și să-l arunci dela tine.

6. Dacă mergi să lucrezi, cum arată Hristos că ar trebui să faci ucenicii Lui, ca să câștigi suflete pentru El, atunci vei simți lipsa unei mai temeinice experiențe și o mai multă cunoștință despre lucrurile dumnezeiești și vei flămânzi și însetoșa cu atât mai mult după dreptate. Atunci vei lupta în rugăciune cu Dumnezeu, credința ta va fi astfel întărită, și sufletul tău va bea și mai mult din izvorul

mântuirii. „Calea către Hristos“, p. 99.

7. Corpul nostru este templul Spiritului Sfânt. Cine strică templul lui Dumnezeu, pe acela Dumnezeu îl va strica.

O minte sănătoasă nu poate fi decât într'un corp sănătos. Noi suntem datori să îngrijim de corpul nostru.

III. Seara.

1. După cum omul de afaceri își face inventarul ca să constate dacă a câștigat sau a pierdut, tot astfel și creștinul trebuie să-și facă socotelile în fiecare seară să vadă dacă a realizat progres în viața spirituală.

2. „Ei trebuie să se ocupe cu cercetarea Cuvântului Său și să asculte glasul Lui, care le vorbește din acel cuvânt viu, dându-le îndemnuri, învățături și încurajări; atunci Spiritul Său îi va întări și ei vor putea să facă progres în cele ale credinței. Astfel vor fi duși pas cu pas spre înălțimi tot mai mari și bucuria lor va fi deplină“. „Mărturie, p. Comunitate“, p. 66.

CURSURI PENTRU SLUJBAȘI

La adunarea din Februarie a Comitetului Uniunii din anul acesta, adunare care a avut loc la Institutul Biblic din Brașov, școala noastră a fost invitată să ție cursuri speciale pentru slujbașii de Comunitate.

Motivele cari au determinat această hotărâre sunt din cele mai înțelepte. Este bine ca noi să întărim cât se poate mai bine Comunitățile locale. Deoarece numărul membrilor crește și problemele ce se pun Comunității sunt tot mai grele, e bine ca și slujbașii Comunităților să fi studiat lucrurile cele mai de seamă cu cari ei au să dea piept în lucrarea lor. Pe vremuri am ținut la școală scurte cursuri pentru surori cari doriau să ajute în școala de Sabat pentru copii. Rezultatul s'a simțit de îndată. Am avut școli de Sabat mai bine și mai înțelept conduse. Chiar dacă persoanele cari atunci au fost la curs nu mai sunt în slujba școlii de Sabat, totuși ele au fost în stare să transmită altora cunoștințele lor. Tot astfel dacă noi vom da ocazie slujbașilor Comunității să urmeze cursuri speciale, calitatea lucrării lor în Comunitate va fi mai aleasă. Cheltuelile făcute vor aduce roade însutite.

Iată și planul acestor cursuri:

I. Durata.

Cursurile vor dura dela 15 Octombrie la 15 Aprilie, având în vedere ca slujbașii originari dela țară să poată lua parte la lucrările agricole.

II. Obiecte de studiu.

1. Puncte de credință:

Chestiunile cele mai de seamă; se va ține și de întrebările puse de elevi. Patru ore pe săptămână.

2. Organizația:

Se va studia organizația și conducerea Comunității locale potrivit cu cele publicate în „Church Manual“. Trei ore pe săptămână.

3. Lucrarea biblică:

Cum se compune și cum se ține o lectură biblică, precum și elemente de păstorie. Două ore pe săptămână.

4. Limba maternă:

Ortografie, cetire, compunere. Exerciții practice. Două ore pe săptămână.

5. Istoria universală:

Se va studia în legătură cu Biblia și Istoria Bisericească. Trei ore pe săptămână.

6. Fiziologia:

Studiul corpului omenesc; reforma sanitară; tratamente. Două ore pe săptămână.

7. Contabilitatea elementară:

Registrelor, rapoartele Comunității, scrisori, etc. . . . Două ore pe săptămână.

8. Aritmetică și geometrie:

Cele patru operațiuni și măsurătorile practice. Două ore pe săptămână.

Toți aceia cari sunt interesați de aceste studii pot primi informațiuni mai amănunțite, dacă se adresează printr'o carte poștală la Institutul Biblic, Căsuța Poștală No. 71, Brașov.

Ce a făcut școala pentru mine

Declarații de ale câtorva absolvenți ai Institutului Biblic

1. „Am câștigat toate luptele duse în timpul școlii. Este o adevărată favoare ca să fie cineva elev în școala misionară. Cu lacrimi de bucurie am luat parte la studii. Astăzi prețuiesc și mai mult timpul de școală. Eu m'am deprins să mă încred în chip desăvârșit în Dumnezeu, care arată față de toți atâta grijă“.

2. „Plecăm dela școală cu deprinderea de a ține tare de principii și de a evita compromisul“.

3. „Mulțumesc lui Dumnezeu pentru că mi-a ajutat în tot timpul de școală. El mi-a dat biruință. De multe ori am fost descurajat văzând că merg greu cu studiile și că n'am cele necesare pentru traiu. Văzând cum totuși Domnul m'a ajutat să biruiesc prin toate, cred că El vrea să-I servesc. Am depus stăruință și răbdare. Am trecut peste multe greutăți și frații profesori m'au ajutat și încurajat. Acum vreau ca talanții ce am primit să-i pun la schimbător“.

4. „Mulțumesc lui Dumnezeu mai ales pentru faptul, că în Institutul Biblic am ajuns să cunosc adevărul. Eu am făcut fraților profesori multe greutăți, până am cunoscut care este adevărul. Dela dânsii am învățat să privesc totdeauna la Hristos și să fac ceea ce a făcut El“.

5. „Când am plecat la școală, mama mi-a spus: „Fiul meu, ține minte că ascultarea e mai mult decât jertfa. Când vei fi departe de mine, între streini, să fii ascultător. Oamenii se vor uita la faptele tale“.

„Am avut o mare dorință să viu la școală și sunt sigur că numai harul lui Hristos m'a făcut să termin aceste cursuri. Eu a trebuit să merg mai greu pentru că mi-au lipsit mijloacele; dar ca și un călător care merge pe jos

și se lovește de fiecare pietricică și de fiecare gândac sau fir de iarbă, așa și eu am învățat mai mult decât aceia cari au mers mai repede.

„Despre școală am crezut pe vremuri că este un loc sfânt, dar astăzi cred că este un loc prea sfânt. Asemenea marelui preot care intra în locul prea sfânt numai pe temeul meritelor jertfei ispășitoare și noi numai pe temeul ajutorului lui Hristos putem să fim în acest loc. Eu nu zic că am ajuns să cunosc multe, dar știu că am ajuns să cunosc pe Hristos“.

„Școala este ca și o apă de munte. În apa aceea cad multe pietre din vârful muntelui. La început pietrele sunt colțuroase, dar pe măsură ce puterea apei lucrează, colțurile sunt netezite și piatra se face frumoasă și rotundă, așa cum nici o mână de om nu ar fi în stare să o facă. Tinerii veniți la școală sunt plini de defecte, dar aci prin lucrarea continuă a școlii, iau o înfățișare nobilă. Cum apa are două maluri, așa și școala are profesorii cari țin continuu curgător râul învățăturilor. Le mulțumesc că toți au lucrat la șlefuirea mea.

„Știu că Hristos va fi cu mine oriunde voi merge“.

6. „Imi amintesc cu plăcere de viața frumoasă ce am petrecut la școală. Aci am avut de trecut prin multe greutăți, pentru biruirea cărora am petrecut multe nopți de nesomn și sbucium sufletesc. Acum îmi dau seama că zadarnic m'am sbuciumat. Mai bine aș fi încredințat totul în mâna lui Dumnezeu. Acest lucru l-am învățat în ultimul an. Încredințază soarta ta în mâna lui Dumnezeu, căci multe gânduri sunt în inima omului, dar hotărîrea vine dela Dumnezeu. Am încredere în chemarea dela Dumnezeu“.

ȘCOALA ȘI EDUCAȚIE

„Învăță pe copil calea pe care trebuie s'o urmeze și când va îmbătrâni nu se va abate dela ea“.
Prov. 22, 6.

Ceea ce sunt razele soarelui primăvăratice pentru plantele cari timp îndelungat au stat învăluite sub zăpadă, aceea este școala și educația pentru tinerii, cari își dau seama de mediul stricăcios al lumii în care se găesc.

După cum razele frăgezesc pământul înlesnind creșterea plantelor, tot așa educația duce la sfințenie desăvârșită pe cel care o câștigă.

Educația este absolut necesară pentru toți;

fără deosebire de vârstă sau sex... Pentru cei tineri, idealul ei este dobândirea unei complete pregătiri pentru toată viața, iar pe cei în vârstă, îi scapă de apucături piezișe; întocmai ca un medicament prin care bolnavul își capătă sănătatea.

Cineva spune: „Educația bărbaților trebuie începută prin educația femeilor“. Așa că și unii și alții au nevoie de educație.

Școala are proprietatea să deschidă înain-

tea celor cari merg la ea cu scopuri nobile, câmpuri largi de meditație, câștigând astfel noțiuni precise pentru viață.

Educația desăvârșită are două etape: 1) *Vieța de școală propriu zisă* și 2) *Școala vieții*. Acestea se confundă una cu alta fiind de aceeași valoare. În viața de școală elevul învață cum să se cunoască pe sine precum și misiunea ce o are de dus lumii în mijlocul căreia va trăi; pe când în *școala vieții*, învață a cunoaște pe alții. Acela care nu se cunoaște pe sine, nu cunoaște bine nici misiunea lui și nici pe aceea cu care va conlucra în *școala vieții*.

De aceea sunt atâtea greutăți în societatea de azi pentru că au intrat în ea mulți oameni nepregătiți pentru *școala vieții*.

Fiindcă: „*Principiul în educație este nu de a împrumuta cunoștințe, ci transmiterea energiei dătătoare de viață, care se câștigă dintr-o unire a inimii cu inimă și a sufletului cu suflet*”. „*Slujitorii Evangheliei*”, p. 447.

Este prea înalt scopul educației creștine, de aceea mulți nu-l înțeleg. Reformatorul Luther, vorbind despre valoarea acestui fapt, spune:

„*Acolo unde se cere un galben pentru ridicarea de orașe, castele, monumente, arsenale, dați o sută pentru buna creștere a unui tânăr*”.

De ce este oare așa însemnată buna creștere a unui tânăr? Pentru că tânărul pleacă departe de educatorii săi, răspândind ceea ce a învățat. Așa după cum sămânța plantelor, ori unde este dusă de vânt, poartă în ea germele vieții și tipul plantei mame, tot asemenea se petrece și cu influența unei bune educații.

În privința aceasta, mulțumiri lui Dumnezeu pentru că S'a îngrijit, ca prin mari sacrificii să avem o asemenea școală în țara noastră, cu o falangă de profesori bine pregătiți, pentru instruirea celor dornici de învățatură. Școala noastră din Brașov face invitația tuturor, mici și mari, fete și băieți, spre a-i instrui devenind purtători de sarcini în lucrarea Domnului. Pentru cei cari se hotărăsc să vină, cu ajutorul lui Dumnezeu piedicile vor fi înlăturate, urmând sfatul Psalmistului, care zice: „*Încredințază-ți soarta în mâna Domnului și El te va sprijini*”. Ps. 55, 22.

Ploești.

I. Dănilă.

Cum am început, frecventat și terminat, cursurile școlii misionare!

M'am retras dela școala Comercială din Giurgiu atunci când mă apropiam de sfârșitul celui de al IV-lea an. Anturajul acela de oraș, avea o influență foarte neplăcută pentru mine și structura acelei societăți înconjurătoare, îmi dispăcea în totul. Cunoșcând adevărul, m'am retras. Mă simțeam ușurat. Găsisem ceea ce căutasem de multă vreme: o atmosferă creștinească, amabilă, primitoare. „Mă fac plugar”, mi-am zis. Și nu numai am zis, dar am și trecut la fapte. Cu pălăria pe-o parte, înjugam boii la car, mergeam la câmp, aram; voios plecam, și tot cu voie bună mă înapoiam.

Frații din Comunitatea noastră, Comunitatea Branîștea, îmi tot vorbeau de școala Misionară. Eu, nici nu știam dacă există o așa școală în România, și la drept vorbind, nici nu mă prea interesam. Eu venisem acasă cu gândul de a trăi credința, nu de a continua studiul. Au zisem și eu că sunt școli misionare prin Germania, Anglia, America; dar, că există și în țara noastră, lucrul acesta nu se știa tocmai sigur prin părțile noastre, acum vreo cinci ani. Se auzea că s'a făcut un mic început pe la Focșani și atâtea tot. Despre urmarea aceluia început mic, nimeni nu putea da lămuriri precise. Și de altfel chestiunea nici nu era la ordinea zilei.

Nu știu cum însă, că pe la sfârșitul acelei veri de muncă încordată, dar plăcută, numai

ce se lățește vestea că într'adevăr, există și în România o școală Misionară, și anume în orașul Diciosânmartin din Jud. Târnava Mică din Transilvania. Drept să spun, vestea nici nu m'a surprins, nici nu m'a bucurat. „O fi, și fie acolo unde este”, mi-am zis eu, și mi-am văzut de treabă că era vremea muncii. Mama însă a stăruit să discutăm mai mult despre școală; și tot discutând, și tot vorbind, numai ce, haiti, mi-a încolțit în inimă interesul pentru școală. Dar n'am arătat aceasta pe față, până când n'am auzit pe mama zicându-mi: „Mergi, că eu, cu ajutorul Domnului am să fac tot posibilul și să te întrefiu”.

Spre toamnă aranjamentul s'a stabilit definitiv atunci când fratele Diaconescu a venit prin Comunitatea noastră.

A sosit și ziua plecării. Mama mă însoți până la școală, iar cele două surori ale mele mă petrecură doar până la gară. Dar pe la jumătatea drumului îmi amintii că uitasem diploma dela școala Comercială, acasă. Cu ideologia certificarismului din lume, eu mă credeam acum ca și respins dela școală! Sora mea cea mai mică, s'a oferit să mi-o aducă dânsa. A alergat într'un suflet, pentru ca să nu pierd trenul, și de-abia mai respira când a ajuns la gară. Mi-era așa milă de ea; dar fără diplomă nici nu concepeam să plec. Am plecat.

Dela Mediaș, am luat o mașină particulară,

pentru că pierdusem autobuzul. Din cauza curentului rece, mama a răcit și s'a îmbolnăvit. Imi părea că toate mergeau pe dos. Ajunsesem la școală cu două săptămâni înainte de începerea cursurilor. In curte lucra un băiețuș la cărat pământ cu roaba pentru a-l duce într'o groapă. Câtva timp i-am ajutat și eu. Înăuntru, într'o cameră, am văzut un bărbat tânăr, cu o șapcă englezească pe cap, vopsind niște dulapuri; „un vopsitor“, mi-am zis eu. Mai târziu am aflat că acel vopsitor era fratele Dumitru Florea, actualul Director al școlii misionare.

Locul acela retras oarecum de oraș, nu-i convenea deloc mamei. „Tiii, te adusei eu în pustietatea asta!“ Dar eu m'am obișnuit repede.

Studiul de aci, în loc să fie respingător ca aiurea, era foarte atractiv. Profesorii, foarte amabili și dispuși a da explicații amănunțite și a asculta cu plăcere orice întrebare, pe care tot cu plăcere o lămurau pe deplin. Și mare mi-a fost mirarea, când, după ora mesei, i-am văzut pe toți la lucru: dela Director, până la supraveghetor. Acest lucru mi-a părut foarte curios. In primele zile, eu mă tot așteptam să dăm examenul de admitere, cum se face la celelalte școli din lume; însă cineva mi-a lămurit: „aici, examenul de admitere, constă din purtarea fiecăruia, și deci îl durează tot timpul cât cineva rămâne la școală. Dacă cineva nu se poartă așa cum trebuie, el este trimis acasă, și aceasta înseamnă că n'a reușit la examen. Mai ales în ascultare, se dă aci examen. Dacă ți s'a spus să faci ceva, și n'ai făcut, ai căzut dela examen“. Spusele acestea m'au impresionat foarte mult, și să vezi grijă de acum încolo.

Odată mi s'a spus să fac curățenie într'un loc unde nu mai făcusem niciodată în viața mea. Am căutat atunci să spăl peste tot așa de bine, să curățesc pretutindeni, ca nu cumva, dacă acesta ar fi examenul meu, să nu reușesc. Și mi se pare că acela a și fost. Supraveghetorul a venit, a privit peste tot, s'a uitat cu multă atențiune pretutindeni. Eu îl urmăream cu multă îngrijorare și mă temeam ca nu cumva ceva făcut pe jumătate, să-mi strice buna calificatie. Dânsul a plecat, fără să zică nimic. De-atunci n'am mai spălat niciodată acolo. Mi s'au incredințat alte lucrări de făcut.

După ce au trecut trei ani, am început a mă gândi și eu la absolvire. Devenisem mai familiarizat cu viața dela școală, puțin mai încrezător în mine însumi, și mă uitam chiar în jurul meu, zicându-mi: „dacă eu nu termin, cine are să termine atunci?“ Când mă gândesc azi la mentalitatea de atunci, îmi vine să râd. Avem nevoie de o lecție la timp.

Pe când mă tot gândeam eu așa cum spusesei mai sus, numai ce iată că mi se aduce propunerea ca eu să împart materiile de studiu pentru anul al IV-lea în două: jumătate să le iau în respectivul an al IV-lea și jumătate în anul următor, cum ar veni, al V-lea. Ei bine, la orice m'ași fi așteptat, numai la aceasta, nu. M'am simțit foarte greu. Am rămas uluit, nu-mi venea să cred că am auzit bine, dar lucrurile erau într'adevăr așa. Cât m'am crezut atunci de lovit, de desconsiderat, de neapreciat! Auzi, tocmai pe mine să mă refuze dela absolvire! Cu siguranță că cineva a avut ceva pe mine. Dar de unde! Mă gândeam cu groază la ce vor zice cunoscuții, când vor vedea seria mea terminând, și eu mai rămânând încă un an! Vor crede ei documentările mele pe cari le voi face înaintea lor expunând lucrurile așa cum sunt? Sau mă vor privi cu o bănuitoare neîncredere și-și vor face tot felul de gânduri? Aceasta venea ca ceva sufocant pentru mine.

Frații conducători au căutat să mă convingă că e bine așa, că voiu avea mai mult timp de lucru pentru plata taxelor și în definitiv nu este nimic care m'ar opri, întrucât până la armată mai aveam timp; că pregătirea mea va fi cu atât mai completă cu cât rămânerea la școală va fi de o mai lungă durată. Mie parcă-mi intrau pe o ureche și-mi ieșau pe cealaltă, toate acestea. Dar m'am rugat mult și am cerut sfat de Sus. Intr'un timp inima mi s'a liniștit, și am început să mă cam împac cu situația. Am scris mamei acasă și i-am expus situația, iar ca răspuns am primit următoarele: „Fă așa cum zic frații, că dânsii îți vor binele, și eu am încredere în hotărârile dânsilor“. Am vorbit cu fratele Popescu, președintele Conferinței noastre, și dânsul mi-a spus: „Lasă frate Graur, că e bine așa; talpa pentru pus la ghete, cu cât e bătută mai mult, cu atât este mai durabilă“. Auzind din toate părțile așa, m'am resemnat. Am lucrat mai departe cu aceeași voieșie ca și până atunci, m'am încredut Domnului pentru orice împrejurare, și totul a mers bine.

Și azi, după ce am absolvit, când n'am nicio datorie la școală, și la Conferință prea puțină, când mă găsesc într'o situațiune destul de preferabilă pentru oricine, îmi zic: „Ce bine am făcut că am ascultat glasul lui Dumnezeu să viu la școală, și ce bine am făcut că, venind la școală, am trecut peste înfumurările mele și am ascultat sfaturile date de frații profesori“.

Tineri, de pretutindeni, incredințați-vă viitorul în mâna Domnului, înarmați-vă cu o ascultare dumnezeiască și o voință fermă, și așa pregătiți, porniți către școala Misionară, și la sfârșit veți fi fericiți!

G. Graur.

Zilele petrecute la școala misionară de cei cari au avut frumoasa ocazie să ia parte la serbarea de sfârșit de an a elevilor Institutului Biblic, au fost zile de o neuitată amintire.

Absolvenții căutau să facă a fi cât mai plăcută șederea oaspeților acolo. Cu oricare din absolvenți te întâlneai, puteai vedea pe fața lui o bucurie că te vede acolo și cu un zâmbet plăcut te întâmpina ca și cum ar fi voit să-ți mulțumească de osteneala depusă că ai venit să iei parte cu ei la cea mai frumoasă zi a lor din viața de școală. Și această zi de sfârșit de an, în adevăr că absolvenții au făcut-o a fi de mare bucurie pentru toți. Un program bogat, variat și foarte bine rânduit și condus, a făcut ca această serbare să-și atingă scopul dorit, adică mulțumirea tuturor. Dăm mai jos cuvântările și poeziile cari au alcătuit acel program.

Ce a produs atâta bucurie oaspeților veniți. Din toate acestea oricine își poate face o idee de ținta frumoasă propusă de clasa de absolvire 1933.

„Bun venit“

Onorați membri ai Comitetului Uniunii Române, a căror inimă bate neîncetat pentru prosperitatea acestui Institut de educație creștină; onorați membri ai corpului profesoral, cari ne-ați păstoriț pe pășuni ierboase, și ne-ați condus la apele odihnei cu o dragoste nețărnută și cu o muncă neobosită timp de patru ani de zile; iubiți părinți, cari v-ați jert-

fit pentru îndrumarea pașilor noștri pe calea adevărului; iubiți conșcolari, cu cari am petrecut acli clipe de plăcută memorie în viața cea nouă în care suntem gata să pășim; iubiți prieteni și cunoscuți și stimai vizitatori cari ați binevoit să ne onorați cu prezența Dvs. la această fericită ocazie, în numele clasei de absolvire vă urez din toată inima: „Bun venit“ la serbarea noastră.

Prezența Dvs. în mijlocul nostru mărește importanța și solemnitatea momentului și umple inimile noastre de o nespusă bucurie.

Ceasul de față prezintă o importanță deosebită pentru noi absolvenți. Este momentul când trebuie să ne oprim o clipă ca să punem o piatră kilometrică alături de drumul vieții noastre, prin care să marcăm sfârșitul celor mai frumoși și celor mai prețioși ani ai vieții noastre de până acum, cât și începutul unei vieți noi.

Este cel mai duios, cel mai mișcător moment

din viața noastră de elevi. Ne simțim plini de bucurie, amestecată cu tristețe... Două sentimente direct opuse și fiecare pe deplin justificate. Simțim părere de rău că a venit așa de repede timpul să ne despărțim de profesorii noștri, cari au stat alături de noi în greutățile noastre și ne-au împrumutat energie din energia D-lor, ne-au sprijinit cu cuvinte de mângâiere în clipele de restriște, ne-au îmbărbătat când am fost descurajați și s'au purtat cu noi ca niște părinți cu inimi pline de iubire. De sigur, imaginile D-lor, cari s'au imprimat adânc în mintea și inimile noastre, vor ține pururea treaz în noi sentimentul de recunoștință. De asemenea ne pare rău că a venit timpul să ne despărțim de iubiții noștri conșcolari, cu cari am conviețuit în strânse legături de prietenie și iubire frățească. Ne pare rău că a venit timpul să ne despărțim unii de alții, spre a nu mai forma niciodată o clasă așa cum suntem constituiți în prezent. Ruperea legăturilor colegiale, stabilite în cursul celor patru ani, produce durere sufletească. Ne simțim legați sufletește de clădire însăși, la construirea căreia mulți dintre noi am luat parte dela primele începuturi și am avut mare dorință s'o vedem în ultima formă. Toate aceste motive sunt de natură să arunce o umbră de tristețe în inimile și pe frunțile noastre.

Totuși, avem destule motive pentru care ne simțim veseli. Suntem fericiți că bunul Dumnezeu ne-a ajutat să terminăm cu bine cursurile acestui Institut, unde se urmărește îndeosebi formarea caracterelor. Aci am stat la picioarele celui mai mare Învățător, celui mai mare Pedagog pe Care L-a avut vreodată omenirea. Căci într'adevăr lumea a avut marii ei învățători, bărbați de o inteligență uriașă, cari au influențat-o, au condus-o și au luminat-o, însă deasupra tuturor stă Unul, în care locuște toată plinătatea dumnezeirii. Acesta este Isus din Nazaret, înaintea Căruia se pleacă milioane și milioane de oameni de acum 19 secole. Mărturisim din experiență că lecțiile pe cari le predă acest Învățător divin, sunt desăvârșite în frumusețea lor și de un folos real pentru viața omenirii. Pe lângă celelalte studii, cari au valoarea lor netăgăduită, am învățat dela Isus iubirea, blândețea, smerenia, răbdarea, credința și în virtutea acestora, nădejdea care trece dincolo de pragul mormântului.

Ne plac aceste virtuți divine, le iubim și ne străduim să le realizăm în viața noastră zilnică.

Nu se găsesc printre noi mari istoriceni, fizicieni, poeți, compozitori, oameni de geniu, dar toți suntem însufleșiți de răvnă pentru orice lucru bun.

Dorim să fim de folos țării în care trăim și să venim în ajutor semenilor noștri cu un cuvânt al Evangheliei în vremurile solemne în care trăim. Ținta noastră este să „mergem pe urmele lui Hristos pentru fericirea oamenilor“, având ca motto „Serviamus“. Aceasta este pentru noi o datorie de

conștiință tot atât de sfântă ca și rugăciunea, și ne vom strădui să ne achităm conștiincios de această sfântă datorie. În scopul acesta implorăm pronia cerească să ne fie în ajutor.

I. Curmătoreanu.

Simțirea noastră

Pătrunsă ni-i simțirea de o
[chemare sfântă!
O voce ne îndeamnă să ne-a-
[vântăm în luptă.
E timpul să începem o nouă
[„școală-a vieții“,
Zorind cu pasul nostru în
[zorii dimineții.
Izbânda ce surăde când pre-
[gătirea-i gata,
Aduce'n noi speranța că vom
[primi și plata!

Comoara veșniciei, un dar ceresc și sfânt,
Lumina ce străluce'n al Domnului Cuvânt,
Acestea se câștigă urmându-L pe Isus,
Servind spre-a fi ferice cu toți în ceruri sus.
E ideal și nobil, să fim cu gânduri sfinte,
Isus ni-i călăuza: „cu Dumnezeu 'nainte!“

Brașov.

Oprica Stoicea.

Ținta clasei

Onorați oaspeți, onorați profesori și onorați colegi! mă simt adânc impresionat de însemnătatea acestor clipe cari sunt menite să fie ultimele ale celor patru ani petrecuți în Institutul Biblic, anii cei mai frumoși din viața noastră în care timp am pus bazele educației noastre, deasupra căreia am clădit îndrumații de onorații noștri profesori, acele însu-

șiri cari ne fac demni de a păși astăzi înaintea Dvs. și demni de a păși în viață ca oameni bine pregătiți.

Văzând interesul ce-l arătați pentru această solemnitate, sunt convins că dacă nu toți dar cea mai mare parte dintre Dvs. v'ați întrebat: „Ce vor face acești absolvenți de acum înainte?“ Iată o întrebare pe cât de simplă pe atât de logică, întrebare pe care ne-am pus-o fiecare dintre noi cei cari astăzi suntem absolvenți, pe când eram încă la începutul cursurilor acestei școli care pe atunci funcționa la Dicosânmartin.

Pe atunci chestiunea aceasta a ocupației, era pentru noi nelămurită, era o problemă ale cărei rezultate erau imposibile de prevăzut. Cu cât însă principiile sănătoase ale acestei școli se înrădăcinau mai adânc în sufletul nostru, formând încetul cu încetul un caracter nou, datoria vieții noastre se clarifica tot mai mult, până la acea măsură că acum la absolvirea cursurilor înțelegem că datoria noastră este de a merge „Pe urmele lui Isus pentru fericirea oamenilor“. Această maximă constituie pentru actualii absolvenți o călăuză ideală pentru viață, o ocupație dintre cele mai nobile, a face pe oameni fericiți urmând pilda lui Isus care era mânt de a ceeași dorință de a face pe alții fericiți.

Fericirea a fost, este și va continua să fie problema cea mai de seamă care a preocupat cel mai mult pe oamenii de seamă ai tuturor timpurilor.

Prin ceața trecutului care învăluie antichitatea străbat cu putere razele strălucirii filozofilor antici, cari mânași de dorul fericirii ideale, au colindat imensul ocean al cugetării, pentru a găsi calea cea mai logică minții omenești prin care să poată ajunge în posesia fericirii. Toate căutările lor s'au dovedit zădarnice de a face pe om fericit.

Iar astăzi când lumea este sgduită până la temelile ei de criza financiară, când milioane de oameni n'au pâinea de toate zilele, iar cea mai mare parte a lumii trăiește în mizeria cea mai neagră, și pe deasupra tuturor acestor împrejurări nefericite pentru viața omenească, plutește ca și un demon distrugător umbra războiului de mâine, concepția despre fericire a devenit o concepție materialistă. Oamenii caută fericire în avuții materiale. Banul este socotit ca sâmburele fericirii. Dar este o experiență eternă că nu avuții materiale fac pe om fericit. Fericirea nu o putem cumpăra cu bani, nu o putem lua de împrumut, nici nu o dobândim prin favoruri, ci fericirea se poate dobândi numai prin împăcare cu Dumnezeu care este izvorul fericirii adevărate și care guvernează toate împrejurările capabile de a produce omului fericire. Iată dar de ce clasa de absolvire din anul acesta, care având în vedere că a face pe cineva fericit este tot ceea ce poate face cineva mai mult pentru semenul său, a ales să meargă pe urmele lui Isus, care El însuși Dumnezeu fiind, a schimbat slava Sa cerească pentru batjocurile lumii, a luat chip de rob, S'a smerit pe Sine ca să facă pe oameni fericiți, împăcându-i prin jertfa Sa cu Dumnezeu. El a adus alinarea durerilor celor suferinzi, a mângâiat pe cei întristați, a ajutat pe orfani și văduve, făcându-Se totul pentru a salva pe oameni dela pierzare.

Noi absolvenții, ne-am hotărât ca asemenea modelului nostru, Isus, fie în zile cu cerul senin, fie pe delului nostru, Isus, fie în zile cu cerul senin, fie pe ochii lăcrămând să mergem: „Pe urmele lui Isus pentru fericirea oamenilor“. Dumnezeu să fie cu noi. Amin.

Borodi Jan.

Vég éz kezdet

Itt véget ér az út.
Itt nincs tovább a biztos nyom
Fájdalom...
Itt visszatérni sem lehet
[többé,
A sors kemény keze előre von
A ködbe rejtett tág jövőbe,
A buba-gondba, gyér örömbbe.
Mily fordulat
Egy nap alatt?...
Vidám derüből borulatba,
Virógos rétről pusztá tájra,
Üvöltő vészes fergetegbe,

Viharzó rémes tengerekre,
Kisértetjárta ósvadonba,
És süppedékes ingoványba:
A titokteljes életharcba
Már visz, ragad a sors keze,
Megyünk... megyünk...
Szemünk
Szívárvány ködbe néz,
A mult irigy homályba vész.
Eloszlik mint virágillat
A sokezerny szép emlék,
Sok meghitt, boldog életkép,
Fakul, tűnik sok kedves régi arc:
És szembe néz a harc...
Titkon meg-megremeg a gyenge kéz,
Remegve dobban meg a szív,
S habár új láthatár viránya hiv,
S reménybimbók ígérnek dús nyarat,
Hogy majd a bőségg két kezvel arat:
Uram csakis te érezed,
Kit élted vérbiborral ékített,
Hogy fél, hogy fáj a szívünk.
Mert élni kell ma kezdenünk.
A gondtalan fiu-leány,
A gyermekjáték, dal, vidám órák,
Mind a hány,
Mint régi szinpad-ékeségei
Eldobva, s félrevetve mind
Egy sirba jutnak...
Ott... gyógyul majd a szenvedés...
Feledés...
A kis harang, a csengő régi hang
Még egyszer esendül, s arra int,
Hogy, új a pálya, más a szín,
Az új szerepben sok a kin...
... Mig egyszer újra búsan kong...
... Zöld fűz alatt egy barna domb...
A nap leáldozik...
Minden megváltozik.
Ki hűn kisértél minket mindedig,
Kisérj fel végig az égig.
Te látod keblünk viharát:
Mosolygó kedvnek fátylán át
Keserg, zokog a fájdalom,

Mardj velünk Uram, maradj!
Vigasz, erőt és bátorságot adj,
Maradj velünk Uram, maradj!
Baráti hü kezéd szorítva,
Lelkünkbe száll a lelked indulatja,
A rögről ég felé tekint szemünk,
Felbátorodik búból-gondból a szívünk,
Tettekre kész a vérrel szentelt vágy,
Nyugodni többé már nem hágy:
Sötét csaták horus mezőjén
Remény, s győzelmi fény dereng,
A jajj, szitok fölött az égi üzenet
Üdv-harsonája zeng,
Szívünkbe cseng
Szelid erős szavad, hogy bizzatok,
Mért én veletek maradok!...

Truppel Győző.
declamat de Ilonka Laszlo.

„Serviamus“

Acum 19 secole, stările de
lucruri pe pământul acesta
ajunseseră la un punct foarte
critic. Observatorii atenți și
conducătorii lumii de atunci
începuseră să se îngrozească
de situația disperată în care
ajunseseră: decadența morală,
domnia păcatului și a vițiilor,
predomina.
Sfânta Scriptură ne rapor-
tează că demonii puseseră
completă stăpânire pe oameni
și erau foarte dese cazuri de demonizați în timpul
aceia.

Omenirea supusă de diavolul din cauza ticălo-
siei și păcătoșeniei ei, era pornită spre răsvrătire
împotriva cerului și împotriva Creatorului.

Spiritul Profetic ne raportează că „universul întreg,
îmmărmurit de poziția revoltătoare luată de
neînsemnata planetă, pământul, va determina pe
Dumnezeu să Se ridice și să o distrugă“.

Mulți umanitariști s'au încercat să ridice moralul
lumii dar a fost cu neputință. Se cerea cineva dotat
cu puteri supranaturale și cu principii din alte
sfere, altele decât ale celor cari erau animați de
principii omenești, cineva care să fie de o tărie
excepțională și spre care, ochii oamenilor să se
plece cu respect și să-L imiteze. Se cerea prin ur-
mare un erou!

Și oamenii, văzând că printre muritori nu se
găsește un atare Salvator, au început să ridice pri-
virile în sus, de unde așteptau izbăvirea.

Tacit, istoricianul, și scriitorul Virgil și Sue-
toniu, scriau despre iminenta ivire a unui Izbăvitor
despre care precizau chiar că „va veni din Iudeea“.

Spiritul Profetic ne spune mai departe că: „Dum-
nezeu, în loc să se ridice și să distrugă această

lume răsculată, dădu cel mai mare exemplu de iubire și altruism, trimetând aci pe singurul Său Fiu“.

Și ceea ce a făcut ca salvarea să fie posibilă, ca ideologia stricată de predominanță să fie dăruită, a fost tocmai deviza cea de competență care a ilustrat întreaga viață a Mântuitorului nostru și care se găsește expusă aci sub titlul: „SERVIAMUS“, adică „SA SERVIM“.

În casa părinților pământești, Domnul a dus o viață de adâncă supunere îndeplinind lucrările ca cel mai de jos serv. Sfintele Scripturi vorbesc despre lucrul acesta când spun: „De mărirea Sa Se desbracă și luă chip de serv“.

A servit pe obi, pe șilozii, pe cei uscați, pe demonizați, pe suferinzii trupește; a servit pe Petru, spălându-i picioarele, ca și pe ceilalți ucenici, precum și pe Iuda, faptă pe care ne-a lăsat-o cu poruncă, s'o facem și noi. Numai așa s'a putut întrona binele!

Și azi, ca și atunci stările de lucruri nu sunt mai bune. Am ieșit cu toții din lume și știm caracteristicile ei. Aceeași stare de lucruri ca și atunci pe toate țărmurile, aceeași dorință avidă după supremație și onoruri pământești, aceleași lipsuri și aceleași neputinți, ca și pe timpul Domnului. Salvarea va veni dela aceia cari călcând pe urmele Mântuitorului vor deveni bărbați de o tărie excepțională, în stare de a ajuta și altora.

Dacă biserica și-ar fi înțeles datoria sa de a asculta de sfatul Maestrului, când zice: „Cine dintre voi vrea să fie mai mare, să fie slujitorul fraților săi“, și dacă ar fi aplicat acest înalt principiu, cu siguranță că alta ar fi fost situația în domeniul religios.

Și apoi, chestiunea merită să fie privită și din punct de vedere social. Dacă legea aceasta a altruismului și a servirii ar fi primit o atenție deosebită, atunci cu siguranță că și raporturile dintre popoare, clase sociale, și indivizi, ar fi fost mult mai bune decât astăzi.

Că oamenii s'au depărtat de Dumnezeu, se poate cunoaște și din mentalitatea lor cu privire la acest principiu de mare însemnătate al servirii. Pe când Dumnezeu este servul tuturor dându-le totul, oamenii consideră aceasta ca ceva venind dela sine, iar între ei caută a se stăpâni unii pe alții și niciodată a se ajuta și servi reciproc.

În timpul activității Sale pământești, Domnul Isus a folosit pentru ilustrarea acestei învățături, și florile. Și ce minunată învățătură a scos de aci! Cât altruism se poate învăța dela mica floare! Ea nu trăiește pentru sine! Ea există pentru bucuria și fericirea altora. Ce ar fi fost dacă pe pământul acesta nu ar fi existat acest aducător de gânduri noi și idei plăcute: floarea! Înaintea unei flori chiar și în simțirea unui mizantrop se produce o schimbare.

De aceea și pentru clasa noastră am ținut să alegem o floare cu o reputație cunoscută, apreciată

chiar de Domnul! Această floare este: CRINUL!

Prin floare Domnul ne-a dat învățătura că nu trebuie să ne surmenăm nervii cu grija pentru ziua de mâine, când zice: „Uitați-vă la crinii câmpului! Ei nici nu torc, nici nu țes; și totuși vă spun că nici Solomon, în toată slava sa, nu s'a îmbrăcat ca unul din ei“.

Domnul Hristos ne atrage atenția la frumusețea florii de crin; iar profetul Osea vorbește despre statornicia florii de crin, căci frumusețea naturală este cea mai de valoare în ochii Domnului.

O floare neatinșă, cu acea rouă de dimineată pe ea, e deosebită de o floare ale cărei petale au fost pipăite și cercetate. Ea a pierdut din farmecul frumuseții ei. Servul Domnului trebuie să aibă acea curățenie exemplară descrisă de Apostolul Iacob, când zice: „... să se păzească neîntinată față de lume“.

Și după cum o floare prin servirea ei, dă o nouă plăcere de viață celor ce o înconjoară, tot așa și cei cari se pretind a fi servii lui Dumnezeu, trebuie ca prin servirea lor, să răspândească un miros de viață spre viață.

Când bunul Dumnezeu ne dă de toate, El ne servește. Prin aceasta, El ne face educația cu privire la servire.

În cartea „Parabolele Domnului Hristos“, găsim următoarele: „Urmașii lui Hristos au fost mântuiți ca să servească. Domnul ne învață că adevăratul scop al vieții este servirea. Hristos însuși a fost serv, iar tuturor urmașilor Săi le-a lăsat legea servirii: să servim lui Dumnezeu și semenilor noștri. Prin aceasta Domnul Hristos a lăsat oamenilor o mai înaltă înțelegere a vieții decât cea cunoscută de ei. Trăind pentru a servi, în folosul altora, omul ajunge astfel în strânsă legătură cu Hristos. Vieța de servire constituie veriga care ne leagă de Dumnezeu și de semenii noștri“.

Cu privire la Sine Domnul Hristos Se exprima așa: „Fiul omului a venit, nu ca să fie servit ci ca să servească“.

Despre ingeri, ni se spune că ei sunt „spirite slujitoare pentru cei cari vor moșteni făgăduințele lui Dumnezeu“.

Noi, suntem slabi și neputincioși prin tăria noastră personală, dar suntem tari și puternici prin ajutorul Maestrului nostru. Putem spune plini de încredere ca și Apostolul Pavel: „Pot totul în Hristos care mă întărește“.

Noi ne luăm deci cu bucurie acest motto: „SERVIAMUS“ adică „SA SERVIM“, și implorăm ajutorul de Sus, să ne ajute ca în vieța noastră în care ne înrolăm acum, să servim pe Dumnezeu și pe aproapele nostru!

Anghel D. Opreșan

ATENȚIUNE

Rugăm ca cine știe unde se găsește sora *Anghelina Poulavici* să comunice la adresa Ioan Ciolac, Com. Cozmin, Jud. Cernăuți.

„Prolog“

„Willkommen, willkommen!—

[So ruf ich heute
Den Gästen zu von nah und
[fern, —

Vereint in Christo — sel'ge
[Freude,

„Willkommen hier, du Volk
[des Herrn.

Denn wie ein Mann, stehen
[alle,

Zum Dienste Gottes wir
[bereit.

Verkündigen mit lautem Schalle:

„Bald naht der Herr der Herrlichkeit“.

Hast Du den Heiland schon gefunden,
O Seele? — Ist er alles Dir?

Hast Du die Welt schon überwunden?

Steht nur nach Jesu Dein Begier?

Welch' wicht'ge Fragen, die im Leben
Heut' an Dein Herze Dir gestellt.

Ach, dass Du mögst zur Antwort geben:

„Ich lieb nur Jesum auf der Welt“ —

Gar viele arme Seelen ringen

Nach Wahrheit in der ersten Zeit.

Wir sollen Gottes Botschaft bringen
Den Menschenkindern weit und breit.

Ernste Zeiten fordern ernste Männer,

Blicken auf den Ernst der Ewigkeit;

Doch was nützen alle blinden Renner

In dem Lande der Vergänglichkeit?

Feste und entschiedene Characktere,
Streiten mutig stets für Gottes Sachen,
Suchen nicht für sich, nur Gottes Ehre, —

— Doch hört, was wir in der Schule machten!

Denn was davon ist zu berichten,

Wird Euch an diesem Tage kund.

O, dass aus Vortrag und Gedichten

Ihr Nutzen schöpft in dieser Stund.

Das ist mein Wunsch, ich muss gestehen,

Er pflanzt sich fort in unsern Reih'n.

Mögt ihr gesegnet heimwärts gehen,

Und dann ein Segen anderer sein.

de Dauter

declamat de *Walter D. Hermann.*

A N U N Ţ

Caut o bună soră pentru atelier de tricotate. Salariu lunar, sau îi predau atelierul cu 50% din câştig. Ioan S. Stoica, Com. Cioara-Doiceşti.

Caut loc pentru un băiat al meu de 14 ani spre a fi dat la o meserie. Neavând posibilităţi de întreţinere, ar urma ca acolo unde este primit ca ucenic să fie întreţinut complet. Costică Fanea, Firma Feltrinelli Tâlmăciu Valea Ioan. Jud. Sibiu.

Istoricul clasei de absolvire din anul 1933.

Sunt aproape patru ani de atunci, când pentru prima dată am păşit pragul şcolii misionare, în Diciosânmartin.

Grupuri, grupuri veneau tinerii din diferitele părţi ale ţării noastre. În urma Conferinţei ținută în anul 1929 la Bucureşti, un număr de aproape 35 elevi au pornit într'un vagon, către şcoală, împreună cu — actualmente — stimatul nostru domn Director.

Un grup interesant, atât tinerii cât şi tinerele; dar ce e mai important aci, sunt tocmai temperamentele diferite cari s'au întâlnit... Tinerii crescuţi în mijlocul naturii, mai timizi şi mai domoli, alţii mai îndrăzneţi, obişnuiţi cu sgomotul oraşelor. Frumoase sunt amintirile de atunci, plăcute, când le privim din punct de vedere distractiv, dar instructive acum când, după un îndelungat timp de rămânere aci, în atelierul Domnului Hristos, putem să privim înapoi la grupul întreg de atunci, la caracterele diferite, cum şi la fiecare persoană în parte. Peste tot o mare transformare.

Ajungând la şcoală, cu bucurie am fost primiţi de educatorii noştri, dar sunt sigur că au putut imediat să observe munca ce le sta în faţă. Pentru noi sosise primăvara. Aveam deci nevoie de a fi săpaţi, curăţiţi şi îngrijiţi de ei spre a putea înflori.

Cursurile au început, timpul se scurgea, dar efectul acestui timp se putea observa. Pietrele scăpărau la primele lovituri ale ciocanului, dar stăruinţa maştrilor a reuşit.

Natural, bucuria lor ar fi mult mai mare, dacă toţi cari au început, ar fi acum ca absolvenţi în faţa Dvs. Noi, aceştia, cari ne aflăm astăzi, cu ajutorul lui Dumnezeu, în faţa Dvs., nu suntem decât o a patra parte din numărul total de atunci. Eram ca la 98 de elevi, iar, dacă ar fi ca să clasificăm pe naţiuni şi limbi, eram de vreo 9 feluri.

Clădirea, care până aci era prea încăpătoare, se umplu într'atât, încât unul din fraţii dela Diviziune s'a exprimat zicând: „Imi pare că elevii stau agăţaţi în cui, de încap cu toţii!“ Şi totuşi, timp de doi ani, clădirea aceasta primitoare, ne-a adăpostit. Imi amintesc de un proverb german, pe care ni-l spunea stimatul preceptor din anul acela: „Gute Schafe gehen viele in einem Stahl“. (Oile bune încap multe într'un staul).

Din an în an însă, numărul s'a ştirbit mereu; unii cari au fost angajaţi, simţindu-se nevoia de ei; alţii cari s'au retras, din motive diferite; alţii cari au absolvit înainte de timp, iar unii cari au rămas în urmă. Aci se potriveşte bine cuvântul apostolu-

lui Pavel când spune: „Nu știți că cei ce alegă în locul de alergare, toți alegă, dar numai unul capătă premiul? Alergați dar în așa fel ca să căpătați premiul!“ 1 Cor. 9, 24.

Clasa noastră a fost ca apele unui râu, care, în drumul său, trebuie să lase o parte pentru a uda grădini, câmpii și păduri, în timp ce din alte părți primește câte un pârâiaș. Pornind mai departe, către ținta sa finală, către mare, își știe drumul sigur. Dar, când ajunge odată la capăt, la punctul unde trebuie să se reverse, acolo i se sfârșește calea. De aci rămâne în voia valurilor.

La fel și noi. Am început drumul nostru, l-am parcurs, și acum ne aflăm la capătul cărării, acolo unde începe cu siguranță lupta și suferința, și de unde este cu neputință să ne mai întorcem. Într-o singură zi se sfârșește și se schimbă totul. Trecutul se pierde în negura deasă a viitorului, bucuria se schimbă în tristețe, plăsurile înflorite de până acum se transformă în locuri pustii, iar noi ne avântăm în apriga luptă a vieții.

Deși vara ne promite muguri de speranță, deși privești noi ne stau în față, inima noastră totuși se teme. Stăm în fața unui apus de soare atunci când totul este întunec în fața ochilor noștri; dar dorința sfântă, care ne îndeamnă la fapte, nu ne dă răgaz. Aci am învățat să luptăm, aci ni s'au deschis orizonturi largi. Câmpul de bătălie ne stă în față, sgomotul luptei îl auzim, dar vedem și strălucirea biruinței. Deasupra durerilor, solia cea sfântă răsună în inimile noastre și cuvântul plin de speranță al Domnului ne dă curaj, zicându-ne: „Iată, Eu sunt cu voi până la sfârșit“.

Kielsch Michael

Din lipsă de spațiu, cuvântarea fr. Graur și poezia spusă de sora Stela Stan vor apare în numărul 9—10 din Curierul Misionar.

Campania de Toamnă 1933

Spre cunoștința tuturor predicatorilor și presbiterilor Comunităților.

Copiilor lui Dumnezeu le este cunoscut, că Campania cu reviste festive de Toamnă, e cea mai mare și întinsă activitate misionară organizată, din toată lumea. Ca și în anii trecuți s'a hotărât, ca și în acest an 1933, Uniunea Română A. Z. Ș. să ia parte la această Campanie cu toți coreligionarii ei. Această Campanie, va avea loc în acest an, dela 2 Septembrie până la 1 Noembrie. Prin aceasta dorim să aducem la cunoștință iubitorilor noștri frați predicatori, lucrători misionari, etc. că în acest an să procedăm pentru comanda revistelor dela Editură printr'o distribuie mai rapidă, în mo-

dul următor: Uniunea a împărțit tirajul total al revistelor festive pe șase Conferințe. Conferințele la rândul lor împărțesc ținta lor, pe câmpul lor și anume pe districtul fiecărui predicator respectiv, avându-se în vedere numărul membrilor din districte; iar fratele predicator împărțește ținta revistelor districtului său respectiv, pe Comunitățile lui, proporțional cu numărul membrilor.

La distribuiea țintelor, să se țină în seamă Comunitățile mai tari, cele mai slabe, orașele și satele. Comunitatea la rândul ei, împărțește ținta Comunității pe membrii ei respectivi.

Din aceasta reiese, că nu Comunitatea face comanda directă la Editură, ci fratele predicator al districtului, care în consfătuire cu ajutorul său, întocmește un tablou al Comunităților sale, prin care face comanda, scriind, câte reviste să fie trimise la Comunitatea X de ex. și în ce limbă. Acest tablou, el îl va trimite la Conferința lui respectivă, și Conferința va trimite tablourile primite dela frații predicatori la Editură. Pe baza acestor tablouri ca drept comandă, Editura trimete revistele direct la Comunități.

Rugăm pe iubii noștri frați, să ia aceasta la cunoștință și să se grăbească cu întocmirea tablourilor, ca revistele să ajungă la timp în Comunități, iar pe frații conducători îi rugăm să primească revistele fără întârziere. Sabatul dela 2 Septembrie va fi o zi de post și rugăciune, ziua convocării.

Dorindu-vă binecuvântarea Domnului, rămân al D-stră frate

P. H. Hermann

Secretarul Departamentului Misiunii Interne al Uniunii Române

NECROLOG

Fratele *Eftenie Opreșan*, membru al Comunității Frățești-Vlașca, a fost chemat de Domnul la odihnă pe ziua de 15 Iunie 1933. La immormântare, au asistat peste o mie de suflete, în inima cărora sperăm că Domnul va face să prindă rădăcină cuvintele Sale, cari s'au rostit cu această ocaziune. Credința statornică a fratelui, ne dă încredințare că Domnul îi va face parte de întâia înviere a dreptilor.

București.

Gh. Baciu

„Curierul Misionar“.

Foaie lunară.

Red. responsabil: V. FLORESCU

Prețul unui număr Lei 9. Abon. pe un an Lei 100

Red. și Admin. Str. Mitrop. Ghenadie Petrescu 116. București IV.